

The history book on the shelf is always repeating itself. --ABBA

INTERMISSION #99

E-zine by Ahrvid Engholm, ahrvid@hotmail.com for EAPA, but this also for the Worldcon Order Of Faneds and a few other innocent victims, due to interesting - I hope you think so! - sf&fandom history stuff. BTW, follow @SFJournalen's newstweets from Nordic sf/fantasy/horror/fandom on Twitter! 42 years of covering fanews. Do typo distancing and don't leave your eyetracks around! Early August 2020.

CORONALLY

In last issue I covered the amazing movie "Space Invasion of Lapland". It so happens that I'm now sitting in a cottage in Lapland writing this! Corona's fault. For Lapland trips I hitch a ride with my brother. This year he intended to go to Switzerland with my sporting nephew on a little training camp, but just days before leaving the Swiss decided Swedes - despite corona figures now in single digits - must quarantine to get in. So he went for Lapland instead and I joined. We have our late grandma's house here in the little village Bellvik (see map). As I covered my Lapland trips 2018 and 2019 in #75 and #87 and in #98 the "Space Invasion of Lapland" flick (map shows where much of it was shot) I don't feel a pressing urge to write more now about Lapland. Ask me for those issues if you're interested. Not much is happening here anyway, except we saw a reindeer by the roadside today. Lapland feels far from the corona scare. Mosquitoes are a bigger annoyance!

Instead there'll be more history stuff from the Stockholm Royal Library newspaper archive, as in the last few issues. The Swedish national library temporarily let their digitised newspaper archive be open on-line for two months this spring- usually you go there and sit by a terminal - to compensate for the library being corona-closed. So I spent a lot of time researching sf, fandom and related stuff from old newspapers, thousands of them from the 1600s and on, totalling 80+ million pages. (Their OCR doesn't work well on the really old-style old-style typefaces, which limits the scope. Texts

become readable from the 1800s and on.) I feel it's my duty to sf&fandom history to report interesting stuff found!

As usual, I reproduce the articles as illos which Nordic readers can read (just magnify, though it may be a bit blurry - I must limit the file size!) and for other readers I'll make translations and/or summaries of essential parts. I hope you like it. Some of the material is rather unique, which is the reason I'll mail expand distribution a little, also to WOOF. I also want to make a plug for the oldest electronic APA around. New members welcomed! If you have something mildly interesting to say, know your way around a keyboard and find the "Save as PDF" command in your word processor - *join!* It's free. Contact me or OE garth.van.spencer@gamil.com if you have any questions.

But first some corona notes. I know it's boring beyond belief, but the world having a bit of a crazy apocalypse can't pass without comments.

Besides, old Sweden has an interesting take on the virus...

--Ahrvid Engholm

LIES, DAMN LIES & CORONA STATISTICS

You should be very careful when using statistics. That's especially true when it comes to the corona situation. For instance: the number of "confirmed cases" is most of all only a measure of *how much you have tested*, and the number of fatalities *relies heavily on your definition of "corona death" and the reporting practices*, which vary widely from country to country. Not to mention that the figures are

Sweden Has Become the World's Cautionary Tale *Not exactly true...*

Its decision to carry on in the face of the pandemic has yielded a surge of deaths without sparing its economy from damage — a red flag as the United States and Britain move to lift lockdowns.

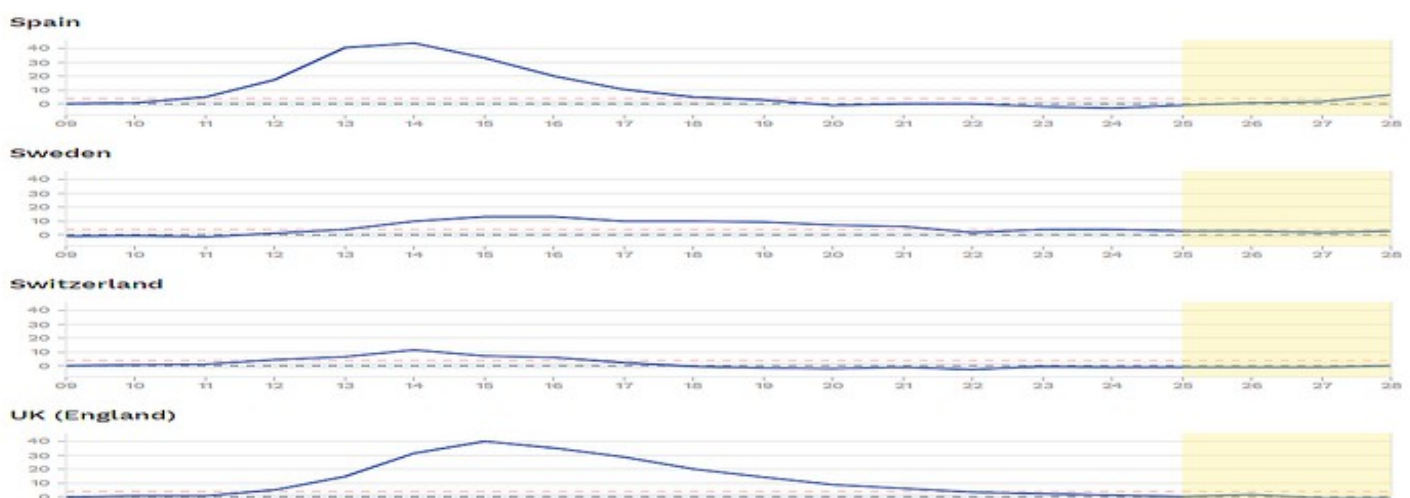
in many cases doctored (no pun intended) for political reasons. For instance, I find it very likely that the real figures for China and Russia are much higher than the official ones - to make the communist party and Putin, respectively, look better. And the US is a mess, with 50 states all doing their own races, and elections coming up in which politicians want to shine. And the US health system is so fractured that the figures probably miss a lot, like corona fatalities at home, in institutions, among immigrants, the uninsured. (We know that NY state at one point had to add many thousands

to their statistics, when they realised all they had missed. And there're 49 other states!)

When I see articles like the one in New York Times I just sigh...a gross exaggeration, shallow analysis and misrepresentation. It may come from the urge to vindicate the local much stricter measures. New York had a very tough lockdown. As I have noted before, the Swedish epidemic results while not being the "best" have been *unexcitingly average*. And that's *without a lockdown*! More than half a dozen nations have done much worse, all of them more or less incarcerating the entire population. And for fatalities it seems US as a whole, Brazil and others are on their way to overtake Sweden's modest averageness. Our Nordic neighbours have been struck milder, but that's in all likelihood due to having a minimal initial spread of the virus. Sweden have more immigrants and had school breaks late February, early March and millions travelled abroad. To this we have that Swedish figures are likely very inflated, counting mostly deaths *with* the virus, not *from* it.

Economic and other secondary damages, while not absent will at least be much milder here. The Swedish economy is calculated to shrink by 6-7% - mostly because important export markets are hit badly - which is half or less than half of the figures for most other industrial nations. And in the UK medical experts calculate that there will be 50 000 excess deaths in cancer, due to cancelled or delayed diagnostics and treatments. That's *more* for cancer alone - other diseases uncounted - than the presently ca 45 000 British corona fatalities! Lockdowns have effects on unemployment, domestic violence, mental health and suicides, depression, drug use and alcohol... Some of that will come here too, but I'm sure not being a prisoner in your home for three months is helpful. Very helpful, in fact!

The only *reliable* corona death statistics are what is called "excessive deaths". Statisticians have noted that death figures for the same periods of a year are strikingly similar every year. As people are

either alive or dead, without room for difference of opinion on causes, any variations can be ascribed to external factors - as the corona epidemic in this case. See the graph from

<https://www.euromomo.eu/graphs-and-maps>

Sweden lies on the same level as lockdown-Switzerland, though effects lasted a little longer, and is way, way below lockdown-Spain and lockdown-England. At the epidemic's spike the excessive deaths in Sweden was 13% above normal, while a bit slower to subside it just means tackling things

earlier and most likely having much less trouble later. The present figure in July is in fact *within the limits if normal variations*, ie the excessive deaths are as for a normal flu. I made a little calculation of Swedish excess deaths March-June, and found them to be ca 1800 rather than the official figure of 5400. It seems media and many papers have got things wrong. If Google translate works see <https://translate.google.com/translate?sl=sv&tl=en&u=https%3A%2F%2Fwww.freelists.org%2Fpost%2Fskriv%2FStarkt-verdrivna-coronasiffror-tycks-det> You need to subtract 65% from Swedish corona deaths to get deaths *from* not just with the virus, if the excessive death numbers are correct. "Cautionary tale"? Really? This New York paper wants to comfort its readers, who were locked up for three months in an overreaction to a virus can't eradicate, only temporarily slow down. We now hear about regions, states and countries being *forced to go back into lockdown*. They suppressed the virus so hard that immunity became minimal, freed quarantine prisoners invaded bars and beaches, and the little bugger just bounced back. Chances are that won't happen here and there's no lockdown to go "back" to. Note though, we should wait 1-2 years until the corona bug is gone, to finally evaluate what did and didn't work and what real numbers are.

The Corona Knights of Gotland!

On the latest twice-weekly press conference - daily ones are deemed unnecessary - state epidemiologist Dr Anders Tegnell said that Sweden can now count on a comfortable level of herd immunity, due to what is called T-cell immunity. That's from the fast, general immune system, which however doesn't leave or rely on anti-bodies. He also estimated (a seasoned scientist, fighting viruses in Africa etc for many years!) that those having had the virus will be immune for at least six months. But next Nobel banquet will be cancelled. The separate price ceremony may be without an audience, but it's not clear yet. It's mostly due to that the infection status of all international guest may be uncertain. Most Swedes will be OK, probably long before the Nobel Day in December.

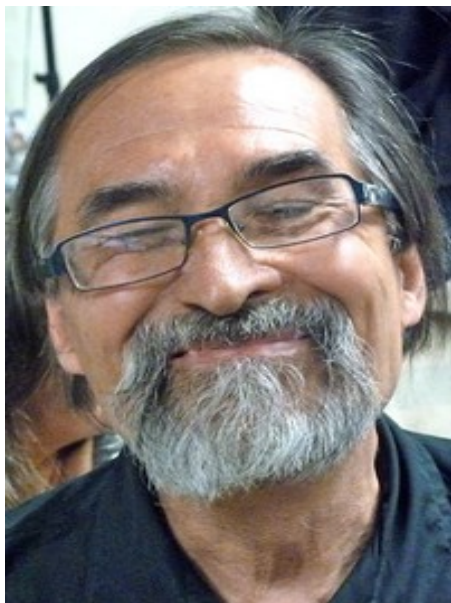
Dr Tegnell has earlier explained that the Swedish measures have always been the usual ones based on experience: hand hygiene, social distancing, don't visit the elderly, stay at home if the slightest ill (work from home if possible), close schools only for older students, and so on. Locking up people is unnecessary, maybe useful only in *extreme cases for short periods* so that the medical

systems can prepare. Masks are a tricky thing. The effects of them are actually questionable, since they may give a *false sense of security*. They won't stop you at all from getting infected (Nota Bene!) and while they may stop sneeze droplets, it is much worse if they make you forget keeping distancing and even to go out on town when you don't feel 100% healthy.

The Swedish strategy have always been the standard for fighting an epidemic, but then "the rest of the world suddenly became crazy," Dr Tegnell said. But politicians wanted to show "strength", fooled by faulty epidemic models since proved wrong. Result: economy and people's non-virus related health suffer a disastrous blow.

An odd end note. Since it's still important to wash your hands, keep your distance to others and so on, the wonderful Baltic island of Gotland, a popular vacation destination, has found a new method to remind visitors: medieval knights! They have recruited a local medieval re-enactment society to move around in their armour, on their horses, and remind people about the virus:

"Keep twain cubits away, Sire, or the Black Death will fall upon you!"

RIP Jean-Pierre "Laigle" Moumon 1947-2020, heart attack. French sf expert, enthusiast, good friend from many sf cons. Adieu, mon ami!

FANSCIENT CONUNDRUMS

Time to go back in time, to the old scriptures in the form of the highly intelligent newspapers and their hard-working reporters! Once more, some findings from the newspaper archive of the Royal Library in Stockholm. What marvels will be unearthed? What old mysteries will be unraveled? Will there be the secret recipe for corflu? Will we learn who sawed Courtney's boat? Come along and find out!

First a little thing I can't remember seeing at the time it was published. I wrote an editorial in the Nova SF magazine in 1985, with advice to sf authors. Morning paper Dagens Nyheter commented upon it **April 13, 1985**:

ADVICE TO SF WRITERS. "To you who write", writes editor Ahrvid Engholm in an editorial in the latest issue of sf magazine Nova. It seems Nova gets a lot of short stories from its readers, and Engholm has in this issue decided to give some advice to his enthusiastic but perhaps not so accomplished submitters. It's a nice little article by a seasoned but still optimistic editor. Engholm has to start from scratch: You must write with cleaned types... The advices are wise and constructive: most must be re-written - try to spell correctly - the start is important. Ahrvid Engholm is also a friend of the logical ending. Most claimed surprise endings are far from surprising. And he ask readers to avoid endings where "the sun turns into a nova", a giant explosion that ends both characters and plots. "A good sf author only lets the sun explode when it's needed", Engholm maintains."

Råd till en sf-författare

"TILL DIG SOM SKRIVER" skriver redaktör Ahrvid Engholm en ledare i senaste numret av sciencefictiontidningen Nova.

Tydligen får Nova in en mängd noveller från sina läsare, och i detta nummer har Engholm beslutat förmedla några råd till sina entusiastiska men kanske inte alltid så tränade bidragsgivare.

Det är en fin liten artikel, skriven av luttrad men fortfarande optimistisk redaktör. Engholm får börja från scratch: "Du måste skriva maskin med rengjorda typer..."

Råden är kloka och konstruktiva: det mesta måste skrivas om - försök stava rätt - början är viktig.

Ahrvid Engholm talar sig också varm för det logiska slutet; de flesta förment överraskande slut är allt annat än överraskande.

Och han väddar till läsarna att undvika slut "där solen blir en nova", och i en jätte-explosion gör slut på både personer och intrig.

"En bra sf-författare låter bara solen explodera när det behövs", framhåller Engholm. MÅRTEN BLOMKVIST

Well, I think I can still stand behind all of that. I sound like a very experienced author, though I at the time had only had two short stories published in Jules Verne Magasinet (and a handful in fanzines). I had of course been writing for many years. I think I must have submitted my first story attempt to Sam J Lundwall of JVM around 1978 or something. I have always written short story fiction, beside writing non-fiction articles and books, fanzine pieces and all kinds of stuff, even poetry. Over the years I've had an estimated 100+ short stories published professionally or semi-professionally (the difference is sometimes academic....) and have always been interested in the art of writing. I have written an unpublished book on writing short stories (I'm not satisfied with it, it needs polishing, so I haven't tried it with any publisher) and had the writers' E-mail list SKRIVA running since 1997. I don't have an enormous output, maybe only 2-4 short stories per year and it's only short stories. I have only written half a novel (the infamous heavy tuckerised crime fiction parody Brotherhood of Blood, hacked out during a weekend together with David Nettle, who wrote the other half) and a couple of novellas. I like short fiction best.

But enough about me. Beside writing and fiction, much around science fiction is about space. And I'm not really surprised that it's the topic the first time Arthur C "Ego" Clarke is mentioned in Swedish newspapers. We find a short article in Dagens Nyheter again, **May 28 1950**:

Moon rocket researcher's dream for Russian planetary offensive. It's possible the the Russians will be the first to reach the Moon. They work intensively on that project, perhaps with a triumphant Russian 'occupation' of the planet as an aim, says the

Månraketen forskardröm för rysk planetoffensiv

UP. LONDON, lördag.

Det är tänkbart att ryssarna blir de första som når fram till månen. De arbetar intensivt på projektet, kanhända med en triumferande rysk "ockupation" av planeten i sikte, påstår den engelske vetenskapsmannen Arthur C. Clarke.

Han baserar sin teori på informationer från den vetenskapliga världen i Sovjet, bl. a. yppade i ryska facktidsskrifter. Under de senaste

åren har ryssarna dessutom fått förstärkning av flera skickliga tyska forskare, som satts i arbete på projektet. Clarke är den som leder engelska forskningar på området. Han räknar för egen del med att kunna

Fortf. sidan sex, spalt sex.

Månraketen...

(Forts. fr. sid. 1)

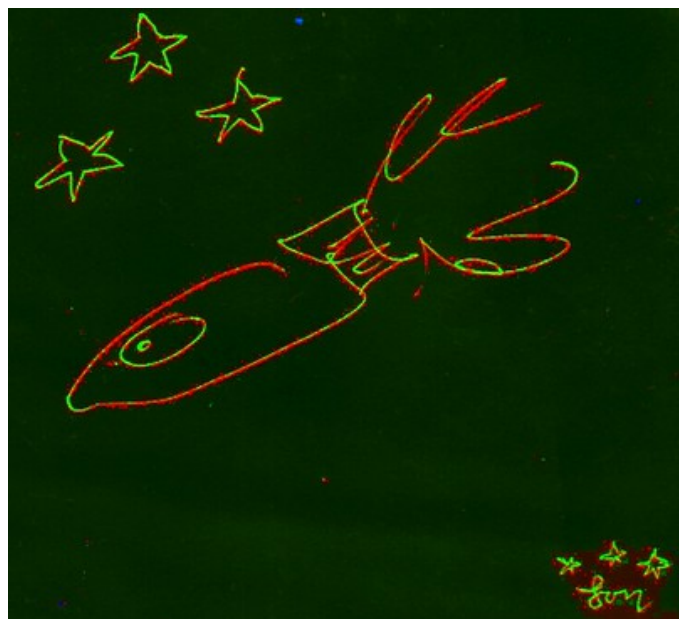
företa månresan inom 20 år, berättar han. Korta utflykter i rymden kommer att vara vardagsmat inom tio år. Rymdflygningen befinner sig nu på det stadium där flygningen befann sig för 40 år sedan. Man behöver "bara" femdubbla raketernas hastighet till 40.000 kilometer i timmen för att övervinna jordens dragningskraft, och detta anses inte längre omöjligt. Sedan tar resan till månen mindre än fyra dagar, allt enligt Clarkes optimistiska beräkningar.

English scientist Arthur C Clarke. He bases his theory on information from the Soviet scientific world, eg stated in Russian journals. During later years the Russians have also been augmented by several skilled German scientists who are working on the project. Clarke is the one leading English research in the field. He counts on that he himself will be able to take part in the first Moon trip within 20 years, he says. Short excursions into space will be common within ten years. Space flight is now at the stage where ordinary flight was 40 years ago. You "only" need to increase the speed of rocket fivefold to 40 000 km/h to conquer Earth's gravity, and this is no longer considered impossible. And then the trip to the Moon will take less than four days, according to Clarke's optimistic calculations.

For Arthur C himself hoping to get to the moon was a bit optimistic, but otherwise he wasn't that far off in his assessments. He was chairman of the British Interplanetary Society which had made a detailed study of how to build a British moon rocket (thus "leading English research in then field"...). He was absolutely correct with assuming that the Soviets would take the lead in the space race early on. He must have had good sources.

Atomic bombs is also something sf authors have been writing about, even before Hiroshima. Sweden also wanted to catch that train, at least in the beginning, as we could read in Söderhamns Tidning as early as **November 16 1945...**

Rocket to the stars, according to artist "Lon"!

ÄVEN SVERIGE KAN tillverka atombomber

Omedelbart före sin resa till London på inbjudan av engelska vetenskapsakademien meddelade professor Manne Siegbahn i en intervju, att han skulle vara i stånd att göra en svensk atombomb inom en tid av tre månader. AT har låtit frågan gå vidare till en av våra främsta experter på sprängämnesområdet, och han ställer sig litet skeptisk till professor Siegbahns löfte om tre månader, men i övrigt bekräftar han professorns yttrande.

— Jag förstår inte, varför det skall vara så oerhört stähej kring hemligheten med atombomben, säger han. Atombomben är ingen hemlighet och hur tillverkningen av en sådan skall ske är känt av vetenskapsmännen i hela världen. För oss här i Sverige skulle det endast gälla att få i gång en industri, som tog hand om tillverkningen, och vi skulle kunna göra atombomber på löpande band.

— Och hur länge skulle det dröja?

— Professor Siegbahns löfte om tre månader kan naturligtvis endast gälla en laboratorieprodukt, men i industriell skala skulle tillverkningen kunna igångsättas inom lät oss säga lika många år. Amerika ligger före här, ty

där forcerades tillverkningen fram för att få ett snabbt krigsslut, men den svenska expertisen hade kommit lika långt med problemet, det var bara dess omsättande i praktiken, som då det inte var aktuellt, fick anstå.

— Några hinder för denna tillverkning skulle alltså om resurserna funnes inte föreligga.

— Nej, men maskiner måste byggas, och det tar här som inom all annan tillverkning sin rundliga tid. Hur bomben skall byggas vet vi, och smärre detaljspörsmål som naturligtvis uppstår bara sig, kommer vi att lösa under byggandet. För den händelse nu ett sådant blir av.

SWEDEN CAN ALSO MAKE ATOMIC BOMBS
Just before his trip to London, invited by the English academy of science professor Manne Siegbahn said in an interview that he'd be able to make an atomic bomb within three months. We have asked this question to one of our foremost experts on explosives and he was somewhat sceptical to professor Siegbahn's promise about three months, but otherwise he confirms what the professor says.

"I don't understand why the secret of the atomic bomb should be such an issue," he says. "The atomic bomb is no secret and how one can be constructed is known by scientists in the whole world. For us in Sweden it would only be a matter of starting an industry to take care of production, and we could produce atomic bombs in long lines.

"How long would it take?"

"Professor Siegbahn's promise of three months would only be a laboratory item, but in on an industrial scale production could start within the same number of years. America is in the lead here, because the production was speeded up there to reach an end of the war, but Swedish experts could have reached just as far, the problem only being to realise it in practice, but as it wasn't needed it could wait.

"There wouldn't be any obstacles for this production, as long as the resources where there?"

"No, the machines must be built but it will as a

WARNING: The text in this publication resembles English - but don't be fooled!

lot of other production take some time. We know how the bomb shall be built, and other little details that appears will be solved during construction. In case that will happen."

Who this explosives expert is isn't said. It may be the case that the basic principles of creating an atomic chain reaction was known to a lot of scientists, but it seems the guy underestimates the problems with obtaining U235 or handling plutonium... Building atomic bombs in three months! It sounds like it's just being some sort of firecrackers.

And it was already from the beginning clear how these firecrackers were to be used: you'd put them on rockets and throw them half-way into space to hit the cities and industries of the enemy. As said in this article in Dagens Nyheter, **November 12 1945**:

PHANTOM WEAPONS FOR USA

Atomic projectiles from "space ships"

The head of the US Air Force, general Arnold, says that the US Air Force should

have such an efficient spying and intelligence organisation that they in peace time can make complete and modern plans for destroying cities and industrial and military objects in any

possible enemy state with atomic bombs and other weapons. This is evident from the general's official report to the war secretary Paterson regarding US Air Force 1945 operations. "V-2 is a weapon type ideal for transporting atomic explosives, since it would be very difficult to find any efficient defence against it,"

Arnold writes. "If any defence is developed against such projectiles which moves with 4500 km/h, we must be ready to launch it from closer to target, give it a shorter flight time and make it more difficult to discover and destroy. We must be ready to launch it from unexpected directions. That can be done with real 'space ships' that can operate from outside Earth's atmosphere. It is already now almost possible to construct such

crafts, and technical research will certainly be able to do it within foreseeable future." The general openly

discusses the possibility of a new war and writes: "With the present equipment an enemy air power may without prior warning penetrate all perceivable defences."

In previous issues I've talked about Sture Lönnerstrand (1919-1999), a pioneer of Swedish sf. Other pioneer were the Semitjovs, in fact two pioneers, the father author Vladimir and his son author and space journalist Eugen (whom I knew very well). The Semitjovs fled Russia after the revolution and came to Sweden after a complicated journey through eg Turkey. Vladimir Semitjov (1882-1939) wrote fine sf novels and lots of short stories and articles in Swedish magazines and newspapers, of all

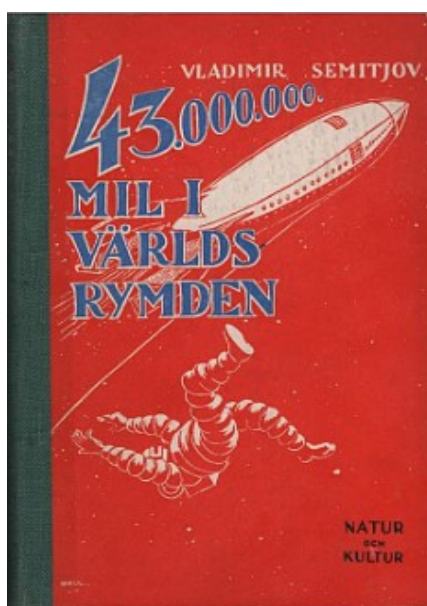
FANTOMVAPEN FÖR U.S.A. Atomprojektiler från "rymdskepp"

TT fr. Reuter. WASHINGTON, söndag.

Chefen för Förenta staternas flygvapen, general Arnold, anser att det amerikanska flyget bör ha ett så effektivt spioneri- och under- rättelseväsen som möjligt och under fredstid förfoga över full- ständiga och moderna planer på att med atombomber och andra vapen förstöra alla strategiskt viktiga städer samt industriella och militära anläggningar i varje tänkbar fiendestat.

Detta framgår av generalens officiella rapport till krigsminister Paterson rörande det amerikanska flygets operationer under år 1945. "V-2 är en vapentyp som idealiskt lämpar sig för transport av atomsprängämnen, eftersom det skulle bli ytterst svårt att frambringa något effektivt försvar mot den", skriver Arnold. "Om det utvecklas några försvarsmedel mot sådana projektiler som rör sig med en hastighet av 4.800 km i timmen, måste vi vara redo att sända i väg dem närmare målet, ge dem kortare flygtid och göra dem svårare att upptäcka och förstöra. Vi måste vara redo att sända i väg dem från oväntade riktningar. Detta kan göras med verkliga 'rymdskepp', som kan operera utanför jordens atmosfär. Det är redan nu nästan möjligt att konstruera sådana skepp, och den tekniska forskningen kommer säkert att kunna göra det inom överskådlig framtid."

Generalen diskuterar öppet möjligheten av ett nytt krig och skriver: "Med nuvarande utrustning kan en fientlig flygmakt utan föregående varning passera alla tidigare tänkta för-

Vladimir Semitjov's first (rather good!) sf novel from 1936. When the title refers to "mil", it's the "Swedish mile" = 10 km.

types but much of it science fiction. Eugen Semitjov (1923-1987), born in Sweden after the family had arrived, first became an accomplished illustrator, working for Jules Verne Magasinet and then creating the sf comics Allan Kämpe published in several countries. Then he became an author and space journalist, writing about the coming space age long before it became a reality, finally winning the Grand Prize of Journalism, a Swedish Pulitzer, for his fine material.

One of the first examples of Vladimir's activities I find is from an advert in Aftonbladet **March 10 1926**, for #11 of the magazine Allt för alla, which says the issue will have the story by "WL" (sic!) Semitjov named *"24-25, a future fantasy"*. This is about the same time the genre got going in the US with the start of Amazing Stories - so Vladimir was early on to it. The ad also mentions that the magazine will have *"information about Europe's radio stations and their wavelengths"* - the new futuristic technology, the "wireless "Internet" of its time. I can't find Vladimir's story, since the newspaper archive doesn't cover magazines. But I found for instance the short story "Avatism", a Dr Jekyll Mr Hyde tale of sorts, by him in Aftonbladet, **August 27 1933**,

which you'll find on next full page. (It's a challenge to run it. The original is a full tabloid page, but here it has to be reproduced smaller, which makes the text extra blurry... Too long to summarise, sorry.) Sf historian Bertil Falk has through the years collected many of Vladimir's short stories and estimates he must have written hundreds of them!

Jules Verniad.

VLADIMIR SEMITJOV:
43.000.000 mil i världsrymden.
Natur och Kultur. Pris 3:25.

Den tysk-svenske författaren Vladimir Semitjov har roat sig med att skriva en modern variation på Jules Vernes gamla "Resan till månen". Semitjov nöjer sig emellertid inte med månen. Han för sina passagerare både till Venus och Mars med en självklarhet som inte känner några tekniska svårigheter. Den fantastiske författaren var också i unga år ingenjör borta i St Petersburg. Han kan sin världsrymd och sin fysik, men ger sig ändå aldrig för djupt in i förklaringar om hur det egentligen är möjligt att doktor Sternborns sällsamma jättetorped kan kryssa så där mellan planeterna. Detta är en sida av Semitjovs styrka som äventyrsförfattare, han stoppar aldrig upp sin handling med kvastekniskt snusförnuft, han låter den löpa friskt undan i ständigt nya äventyr. En annan fördel hos denne äventyrsberättare är också hans fullständiga frihet från den vanliga banala kärlekshistorien. Här är allt äventyr och spänning.

"43.000.000 mil i världsrymden" bör därför vara en utmärkt pojkbok; bland de svenska äventyrsböcker som kommit ut de senaste åren är den också ganska unik. Man får vara med om hur det känns att gå vilse på månen med luft kvar i sin andningsapparat för 24 timmar, man får uppleva en våldsam skogsbrand på Venus — där gräset är ljusblått — en ganska olustig himlekropp för resten, där man ständigt löpte risk att stöta ihop med släktningar till jordens numera lyckligtvis utdöda dinosaurier, och till sist får man en inblick i kulturförfallat på Mars, där proletariet verkligen tycks ha det högst beklagansvärt ställt, då överklassen redan vid dess födsel opererar bort reflexionsförmågan hos det. Med en blinkning åt den äldre läsaren konstaterar Semitjov för resten även hur mars för längesedan infört en till ytterlighet gående födelsekontroll. Som man hör, är "43.000.000 mil" inte bara full av fantasiska, spännande äventyr, utan också av många nya, värdefulla upplysningar för läsaren.

Ab.

His Swedish Wikipedia page also mentions around 15 books, some apparently mainstream, some non-fiction but also the sf novels - and I translate the titles - *430 000 000 km through Space* (see ill), *Towards Fading Suns* and *The Lost Aeroplane* (https://sv.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Semitjov if you can make out the Swedish text). As he was an engineer by trade it's no wonder he was interested in science, space and such things. He for instance also wrote the non-fiction book *How the Universe is Arranged*.

A review of *430 000 000 km Through Space* is worth looking into, a rather appreciative piece from Dagens Nyheter, **November 19 1963**, *"Jules Verniad"*. Some excerpts:

He knows his space and physics, but doesn't go into deep explanations on how it's possible for Dr Sternborn's strange giant torpedo to cruise between the planets. This is Semitjov's strength as an adventure author, he never stops the story for quasi-science babble but lets the story run in new fresh adventures. Another advantage of this adventure-spinner is his total lack of the usual, banal love story. Everything here is adventure and excitement. ... You can experience how it feels to get lost on the Moon with 24h of air left in your breathing apparatus, you go through a violent wild fire on Venus - where the grass is light blue - a rather unpleasant place BTW, where you always run the risk of encountering relatives to Earth's fortunately extinct dinosaurs, and finally you get insights into the cultural dusk on Mars, where the proletariat seems to be really at disadvantage, as the upper class already at birth removes their cognitive abilities. Giving a wink to older readers, Semitjov BTW also notes how Mars already a long time ago had a very extreme birth control. As you can see, "430 000 000 km in Space" isn't only full of imaginative, exciting adventures, it also has much new, valuable information for the reader.

A part of this exciting novel was also read in radio, a half hour reading by Fritiof Billquist, **March 5 1937** (right).

It is worth noting is that while he learned Swedish for everyday use, he never felt comfortable writing it, so he wrote everything in Russian and had to split the money with a translator. Still, he apparently managed to make a living. What I

ATAVISM

Novell

av

WLADIMIR SEMITJOV

Stålmagnaten R. C. Haram led av spleen. I hemmet var det outhärdligt. Om några dagar måste han hålla en stor festmiddag. Hans vänner och bekanta yrkade bestämt på att få fira hans fyrtioårsdag, och som han ogärna gick på restaurang föredrog han att ha tillställningen i sitt utgarlokal. Förberedelserna hade redan börjat.

Där han stod framför fönstret i sovrummet kände han sig underligt överkylt. Det som existerade var hans namn, hans fabriker, hans pengar — men människans R. C. Haram, som betydde sig om den? Och när hans så kallade vänner nu voro iveriga att betyga sin glädje över att han utövarat fyra decennier i denna jättemäkt, beredd de inte på att de voro förtjuata i hans person. Nej, de behövde honom av andra orsaker: de satte värde på honom som duktig affärsman, de spekulerade i hans aktier och ville gärna ha tips av honom.

Fadern var en sällsamt man. Medan han levde, predikade han för sin son Rufus vikten av systematiskt arbete. Man skulle sätta sig ett mål före och sedan sträva att nå det, varje dag, varje timme, varje minut. Det var den skäraste vägen till framgång, sade gubben. Men ibland, när han var på gott humör, brukade den gamle dra muntera historier om sina upplevelser som tramp på 60-talet. Så R. C. hade han haft roligt i sina dagar, medan Rufus däremot från första stunden konfronterats med livets allvar. Vad hade följden blivit? Han hade inte haft tid att leva. Han hade inte hunnit lära känna en kvinna, som han kunnat göra till sin hustru. Han misströdde alla människor, han isolerade sig från världen. Det var som en mur omkring honom, och det var han själv som rest den muren. Det var han medveten om.

Han tryckte på en knapp. Dörren öppnades, men han vände sig inte om.

— Jag går och ligger mig tillgitt i kväll och vill inte bli störd, sade han.

— Allt rätt, sir.

Dörren stängdes. Haram lysnade till stegen, som avlägsnade sig. När allt var tyst gick han på i sitt rum och öppnade försiktigt ett skåp, ur vilket han plockade fram diverse konstfika persorier, som man minst av allt väntat se i ett miljonärshem: en smutsig overall, en rock med trasiga ärmkaningar och färsk på uppslagen, en lila medfärdig sportmössa och ett par sandpumpsläder. Dessa skrud lades han på sig, sedan han låst dörren ut till korridoren.

Det värsta kapitlet var att komma ut ebemärkt, men i skydd av mörkret tog han sig ut genom ett fönster, som vette åt parken, och klättrade över muren på ett ställe, där belysningen var svag.

Ute på trottoaren drog han en lättnadsgas suck. Hans raka, spetsiga postalt liknande förvandlades. Med händerna i byxfickorna och mösskärmen neddragen över ögonen anade han den nästan kalla glänsen, som kännetecknar grändernas folk. Han kände sig ännu frisk. Nu var han människa, och ingen mer skild honom längre från den övriga människligheten. Han förestod, att om han förvägrade en vän i den koston han så bar, så måste det ligga oegynnsin i den vänskapen. Rufus Haram fanns inte längre till annat än som ett begrepp, som huvudsakligen manifesterat sig i några järn- och stålverk. Men den materiella delen av Rufus Haram gick i denna habit under namnet Johnny Blunt, permanent arbetande.

Klockan var över elva. Johnny Blunt tog en buss, som gick ut till en av förstäderna. Vid en ynn hållplats hoppade han

av och begav sig till en källarlokal vid en bakgata i närheten. Här var en brokig samling av gangsters och bootleggers, män med dunkla och ljuskygga rycken, folk av alla möjliga nationaliteter sköte sig hit om nästerna för att träffa bekanta och tönna ett glas, möjligen för att diskutera hemliga affärer.

Här fick man vara i fred. Ingen begärde att få se ens prästbetyg. Slog man sig i slang med någon av de andra gästerna i lokalen, behövde man inte presentera sig. Det gick lika bra att resonera ändå.

I ett hörn satt ett par kvinnor vid ett litet bord. Den ena reste sig och gick emot Johnny Blunt.

— Var har du hållit hus hela veckan? Nora trodde den hade burat in dig.

Hon granskade hans kläder med en kritisk blick.

— Och inte har du riggat upp dig heller. Då har du väl kovan du vann sist i behåll då. Ska du inte bjuda Dolly och mig på ett glas vin? Men här är Nora...

— Vad rackar du om, va? utbrast en liten pigglöndia, som under tiden kommit in i lokalen. Duper inte Johnnys ragg åt dig, så kan du låta honom vara i fred.

— Äsch, bräka inte nu, sade Blunt med ett godmodigt leende. Och så släp de fyra sig ned vid bordet och beställde in drinksvaror.

Nora lutade sig mot Blunt och vinkade i hans öra:

— Roger Fry har frågat efter dig. Han skulle visst komma hit i kväll och se om du var här.

Det var livlig omröstning bland publiken i senliga gången, men det kom ständigt nya, och solet och glämsket stod högt över tobaksmolnen, som ligo lägrade i den dimma kring gästerna. Ju mer tiden led in på småtimmarna, dess glitigare blev stämningen. Nora hade placerat sig i Blunts knä; där satt hon och vaggade fram och tillbaka som en liten barnunge medan hon gnolade på en rervyn. Hon var sot, men hon visste om det också. Hon var svärfångad; det visste nästan alla, och därför fick hon vara i fred. Hon hade en vass tunga och var obörjlig slaggfärdig. Det var inte roligt att råka ut för henne, när hon var på missbehör. Blunt tryckte dock ha funnit nåt inför hennes ögon. Det var tydligt att hon hade saknat honom, tänkte han med en känsla av tillfredsställelse.

In i lokalen kom nu ett ställe, som flögade Neras uppmärksamhet.

— Där är Roger Fry, sade hon och stod sig hårdare till Blunt. Fry sjutton, så han ser ut. Jag är rädd för den där karlen. Ta reda på vad han vill dig, men låt honom inte lura dig till några galenskap.

Roger Fry, som hade några av sina kamrater i följe, såg ut som en illa åtgången bonare i anskitet. Någon var tillplattad, underkäken var absorberat utvecklad men kroppen var välvakt och proportionerlig. Nera satt kvar i Blunts knä, när Fry kom fram och nickade.

— Du, Blunt, det är en sak jag skulle vilja snacka med dig om. Låt jätten komma med först.

De gläppte in i ett mindre rum, som var reserverat för mera gynnade gäster.

— Här är stora saker i görningen, sade Fry. Vi kom ju överens om flera gången, att vi skulle göra ett bättre kap.

— Vad gäller det? undrade Blunt.

Fry släppte rösten och talade om att det gällde ett inbrott. Han hade sett att Blunt alltid hade gått om slantar. Karlen var säkert ingen kläppare, tänkte Fry, fast han föredrog att jobba på egen hand. Hur det

var fick han emellertid ett halft läfte av Blunt; om något bokrativt skulle dyka upp kunde han ju söka på.

— Inbrott, sa du? Ja, jag vet inte, det är inte min bransch precis.

— Jag tänkte så skulle vara med högre två. Jätten kan vara till stor nytta.

Blunt ryckte ögonbrynen.

— Hon gör väl som hon vill i det fallet, sade Blunt brett. Här du Nora, du kan gärna hinta i våra glas hit.

När flickan avlägsnat sig lutade Fry sig fram över bordet och vinkade till Blunt.

— Har du hört talas om Haram, stillkungen.

Blunt ryckte till och kände hur blodet brastade i kinderna. Vad nu då? Var han avlägsad? Men så behärskade han sig, klände sig på näsan och tryckte fundera.

— Visst har jag det. Den där biogljuren är ju i alla människors munn.

— Nå, då kanske du begriper att det är fråga om saker, som rör sig?

Blunt tog sig om hakan för att dölja ett leende.

— Hur har du tänkt dig det? frågade han.

Fry redogjorde för sin plan. När han slutat, nickade Blunt eftertänksamt.

— Är det inte konstigt, att ingen passerat på att plocka honom förut? Den kuppen blir jag gärna med om.

Han hade svårt att dölja sin förtjusning över att få göra inbrott i ett eget hem.

Han fyller fyrtyo i ett par dagar, och då ställer han till med en stor skiva. Det är sån låt över hundra personer, medelklassen den villinformerade Fry. Det bästa är att närblått att Nora spökar ut sig och far dit som gäst. Hon kan alla finesser som behövs hos teckna där. Hon får försöka komma på te man hand med krönsen ett tag. Har hon barn nycklarna och kan slänga ut dem till oss, så ska vi nog klara resten.

Men Nora ville inte vara med. Hon vägrade bestämt, trots alla övertalningsförsök.

Blunt beundrade henne för denna ståndaktighet. Men när hon fick bli en Blunt skulle medverka, gav hon efter.

Kvällen därpå räddades åter Fry och Blunt. Under dagens lopp hade Fry lyckats skaffa en noggrann plan över källaren, där kassavälet var utpekat. Han hade också redat på var alarmledningen gick och hur den fungerade. Blunt kunde inte föreställa sig annat sätt än att det måste finnas någon skurk Mand personalen, som följt Fry med planeringen. Eljest var det oförklarligt.

— Alarmledningen skulle Nora kunnat klippa av, om hon bara gick med på att spela inbuden, sade Fry. Men eftersom hon inte vill så... Jag tvingar ingen.

Fry skötte alla förberedelser. Han var den vasa ledaren, och Blunt hade bara att ta emot sina instruktioner.

Det var natt. Klockan var ett, när Blunt steg in på källaren, där de andra redan väntade honom.

— Du är punktlig, sade Fry erkännande.

— Ska vi? frågade Blunt.

— Tacka fassen för det. Nu pågår väl galejet som blåst, och ingen kan föreställa sig att någon vågar bryta sig in då.

En blå vindstod i en hörnet. Den förde dem på en kvart till en gata i närheten av Harams magiska privathus. Chauffören, en gammal medhjälpare till Fry, fick order att stanna en stund och sedan långsamt köra upp på den gata, åt vilken parkeringen vette. Där kunde han vända på något lämpligt ställe i skymundan.

Blunt kände hur hjärtat hoppade upp och ner i honom, när han kröp efter Fry över gräsmattan i skuggan av muren. Fry dök ner genom en källarlucka, som stod öppet efter hans besök ett par timmar tidigare på kvällen, då han gjort en liten rekognosering. Blunt följde honom i halsarna. Nera skulle ligga däruppe och passa, så ingen kom och övervakade dem.

Fry hade stött på en dörr, som var låst. Den ledde in till det källarrum, där kassavälet fanns. Flickan som den dörren, kom signalapparaten i funktion uppe i våningen. Det visste Blunt.

Dörren gick upp, men inget alarm bördes. Blunt svalde en ed. Fry fortsatte in i det lara rummet med ficklampan framför sig.

Just som han stod i begrepp att börja bearbeta kassavälets dörr hördes en svag vissling utifrån. Det var Nera...

— Fort... det kommer folk!

Satan! brunnade Fry och lösnade det påbörjade arbetet. Vig som en upa klängde han sig upp i källarluckan. Blunt efter. Fry satte i väg mot muren i full fart. Blunt tänkte göra detsamma, men hindrades av ett väl applicerat krokben. Han föll handfäst till marken och slog huvudet i något hårt, så att han nästan svimnade av. Några sekunder därefter lyftes han upp av starka armar, som omedelbart vreds hans ögon uppåt och bakåt. Han vände på huvudet och ursäkte bekanta drag; det var en av hans egna betjänter. Skulle han försöka sig på en förklaring för att få hela saken nedtryckt? Men i det samma ögonblick såg han att det var löslöst, ett stycke bakom honom hade en basist, som tillhörde hans bevakningsstyrka.

Här är flickan. Hennes fick vi tag i. Men den tredje, han smet han. IN hade visst en bil som väntade utanför. Polisen är här när som helst. Snycigt följ, va?

En halvtimme senare satte Johnny Blunt i sikert förvar bakom lås och galler.

En vecka gick. Nora frågade i brist på bevis — hon gjorde gällande, att hon av nyfikenhet att få se de eleganta toaletterna på nära håll tagit sig in i parken, och när polisen släppte henne, var det i den hemliga arkivet att genom att skugga henne få fatt på den som lyckades smita.

På baren uppstod panik med anledning av Rufus Harams försvinnande. Det var det mest gätfulla man hört om på länge. Gästerna hade sett honom härt ett, och iagenting ovanligt hade märkts på honom. Många ligen hade tagit honom som gisslan? Skuggningen av flickan ledde ej till resultat. Möjligen fickblått det sig verkligen sena hos sade, att hon alltid var ockylig. Den som satt i arrest fick man inte ett ord ur.

Då kom polischefen på en lysande såd. Varför inte blåsta karlen också, men hälla zoga raka på yart han tog vägen. På så

sätt kunde man kanske få upp ett spår efter den försvunna stålsmagnaten.

En dag överraskades Blunt av att konstapeln öppnade dörren och med en buggning, som skulle verka ironisk, antydde att han kunde passera.

— Vi har inga bevis mot er. Ni får gå, sade polischefen och gjorde med huvudet en gest åt utgången.

Blunt avlägsnade sig med händerna i byxfickorna. Han trodde inte det var sant. De sista dagarna hade han grubblat hit och dit för att komma på en utväg till rymmen. Endast i yttersta nödfall ännu hade han avskävat vem han var. Han var hjärtglad över att han sluppit det. Nu kunde han gå hem och kläa om sig. Han fick förklara saken med att han måst resa bort. Ett angeläget telegram hade kommit... Men ännu var det ljusan dag, och innan det blev mörkt torde han inte göra ett försök att smita is. Blunt var det mellan tio och elva; då stod fönstret till sovrummet öppet för ventilation. Nå, han fick gå här och larva omkring, tills tiden var inne.

När nattens skugga bredd sig över parken kring stålsmagnaten Rufus Harams pall, syntes en individ i färd med att klättra över muren. Det var en man, och han smög sig hastigt över gräsmattan fram till huset, där han raskt klättrade upp på stupet och lyckades ta sig in genom ett öppet fönster.

Han hade knapp försvunnit, förrän tväns massiva gestalter dök upp. Den ene placerade sig i kassavälet fönstret, vilket den mystiske individen för övrigt stängt ordentligt efter sig; den andre skyndade runt huset till huvudentrén, där han ömsom ropade och bullrade ett par minuter, innan han fick liv i någon dörren.

Betjänten, som öppnade porten, stod och gapade efter den grovtemade figuren, som så bryst skjutit honom åt sidan och trängt in i vestibulen. Men så blev det liv i honom.

— Vad vill ni? Vad är det fråga om? Vem söker ni?

— Tja... Det är inbrott här! En tjuv en trappa upp...

Hovmästaren tillkallades, och tillsammans anförde de tre männen på tyta skor upp för trappan.

Han kröp in genom ett fönster, som stod öppet. Vilket rum ledde det till?

Det måste vara mr Harams sovrum. Han är inte hemma, som ni kanske vet, men hans order lyder vi, och sovrummet vidras varje kväll.

Med ögonen på skaff stannade trion utanför dörren till sovrummet. Hovmästaren tog i vreden och öppnade försiktigt. Den var öppet. Rummet låg i mörker, men i det angränsande badrummet lyfte det, och där glänsade några i koret så det stod härliga till.

Hovmästaren gick fram på skälvalande ända.

— Ah, mr Haram, jag ber tusen gånger om ursäkt, men jag visste verkligen inte...

— För all del, Jones. Ge mig lite te och rostad bröd är ni snäll. Jag är hungrig som en varg.

Detektiven såg ut som en idiot.

— Vem har ni med er, Jones? hördes Harams röst.

— Det är en... hm... detektiv, som trodde att någon hade brutit sig in i våningen, sir.

— Vad säger ni? Det var ruskigt! Leta igenom huset då, för guds skull!

Det gjorde man, medan stålsmagnaten Rufus Haram gick omkring i pyjamas och fänsade som en tjuvplock, som lyckats med ett riktigt röligt rackartyg.

— Atavism, tänkte han. Jag brår nog på puppa, som han var då han var ung.

hadn't realised is that he became a minor celebrity in his new homeland. In 1935 he took part in honouring Sweden's at the time most famous actor, Gösta Ekman, after a performance at the Vasa Theatre, and it appears in the papers as in Svenska Dagbladet, **March 3 1935**:

Gösta Ekman Receives a Thank You Oration

Grand Celebrations at Saturday's Fedja performance ...

Author Vladimir Semitjov steps forth and according to Russian customs delivers an artistic oration with thanks from friends and admirers of Gösta Ekman's art. A lady from the Russian colony in Stockholm delivers flowers.

There's also a picture to this on page one, and I'll translate the caption:

Gösta Ekman was on Saturday evening's performance of Fedja object of grand celebrations. An artistic oration with thanks from friends and admirers of his art was delivered, to ovations from the audience. The text is in an article in the paper. Above we see Vladimir Semitjov hand it over to Gösta Ekman-Fedja.

It seems Vladimir (to the right) was a good friend of Gösta Ekman, who was a superstar at the time. That's something! This grand man unfortunately died, AFAIK during a surgical operation (I don't know what illness he had),

*Gösta Ekman
får mottaga
tack-adress.*

*Storlagen hyllning
vid lördagens
Fedjaföreställning.*

Det är på Vasan. Fullsatt. Lördagskväll. Publiken sitter gripen av den starka slutscenen i Fedja. Så bryter bifallet löst. Man vet ej hur man skall visa sin tacksamhet starkt nog. Max Hansen viskar till sitt sällskap, att föreställningen var en av de djupaste, han upplevt. Publiken vill ej gå. Kanske känner man på sig, att något extra är i görningen. Och det kommer. Efter alla inropningar står till sist Gösta Ekman-Fedja ensam på scenen. Författaren Vladimir Semitjov träder fram och överlämnar enligt rysk sed en konstnärlig adress med tack från vänner och beundrare av Gösta Ekman's konst. En dam ur ryska kolonien i Stockholm överlämnar blommor. Skå-

February 6 1939. There were death notices already the next day in eg Svenska Dagbladet (**February 7**, excerpts):

Author Vladimir Semitjov died Monday at Maria hospital in Stockholm, almost 57 years old. He was an engineer by trade but later went to the press. Until the Bolshevik revolution he worked as journalist in then

Författaren Vladimir Semitjov avled på måndagen på Maria sjukhus i Stockholm, nära 57 år gammal. Han var rysk till börd och utbildades först till ingenjör, men övergick senare till pressen. Till bolsjevikrevolutionens utbrott verkade han som journalist i dåvarande Petrograd. Under en tid redigerade han sedan en tidning i Kaukasus, men missade vid de ryska framträngande fly också därifrån. Liksom så många andra ryska emigranter startade Semitjov med sin familj västerut från Konstantinopel 1919. I Deutschgabel i Böhmen fann han en tillfällig fristad och ett arbete. Amerikanska K. F. U. M. tog nämligen här hans krafter i anspråk för sitt hjälparbete under de svåraste efterkrigsåren.

År 1923 flyttade han med hustru och barn till Stockholm. Här lyckades han först få grovarbete i Råsunda filmstad och där träffade han en dag Mauritz Stiller, som uppmanade honom att börja skriva. Han författade en novell, "En mot tre", vilken publicerades i en veckotidning. Framgången lockade honom att fortsätta. Han skrev på ryska och öclade de blig-sammis honorären med sin översättare. Nöden tving honom till en våldig produktivitet, men han lyckades på sitt arbete icke endast försörja sin familj utan även att ge sina barn en god utbildning. Han skrev också romaner, vilka delvis handlade om hans egen öden, han utarbetade en rysk grammatik, utgav flera böcker med gåtor och skräckspöls. Författade fantastiska historier i Jules Verne-stil och hade vid sin död till hälften färdig en roman: "Jag klappar på Sveriges dörr." Alla, som kommo i beröring med honom, höllt ut denne storvuxne rysk, som var så stolt över sitt till sist förvärrade svenska medborgarskap. Han var en utomordentlig sällskapsmänniska, talangfull och underhållande, men också en god människa, vilkens trofaste handslag och ljusa blick man sent kommer att glömma.

Petrograd. For a time he edited a newspaper in Kaukasus, but after the advance of the Reds he had to flee from there. As many other Russian emigrants Semitjov and his family went west from Constantinopel in 1919. In Deutschgabel in Bohemia he found temporary sanctuary and work. American YMCA hired him for their relief work during the difficult post-war years. 1923 he moved with wife and children to Stockholm where he managed to be hired as a stage worker at Råsunda filmtown, where he met Mauritz Stiller who encouraged him to begin writing. He wrote a short story, "One against Three" which was published in a weeklie. ... he wrote fantastic stories in the Jules Verne style and at the time of his death he had a half-finished novel, "I Knock on the Door to Sweden". All who came in contact with him liked this big Russian who was so proud of his acquired Swedish citizenship, He was a magnificent socialite, talented and entertaining, but also a good human being, whose faithful handshake and bright eyes you won't forget.

There's a similar death notice in Dagens Nyheter the same day, where we also learn that his mother in Petrograd was Swedish, born Liljewall, which might have helped him getting a Swedish citizenship. I won't reproduce DN's obituary but I'll quote the end:

The many of us here who came to know Vladimir Semitjov personally have only one opinion: he was a man of rare noble, good-hearted character, who with admirable courage under hard circumstances took up the struggle for his family's existence and did his duty. His being was in good or bad times heart-warming and open, with a modest philosophy of life and a great ability to make and keep friends, who long will respect and care for the memory of "Volodja".

These are words that really touches you! Vladimir Semitjov must have been a very special man. The half-finished book mentioned before, could have been the basis for the later family biography *Viktor Somov's Diary*, based on notes by Vladimir and in 1985 edited, translated and published by his sons Eugen and Volodja ("Somov" was a pseudonym Vladimir used sometimes). It's a very fine account of the family's struggle getting away from the Bolsheviks, moving through Europe and finally coming to Sweden.

As somewhat of a celebrity there was of course also a report from his funeral, in Svenska Dagbladet, **February 13 1939**:

The dust of author Vladimir Semitjov was on Sunday committed to the final rest in Lidingö church. The church in beautiful decorations was full to the last seat. /It was a Greek-Catholic-Orthodox ceremony./ A choir of compatriots sung and Dr de Roubetz held a memorial address about the deceased. After first speaking in Russian he then turned to Vladimir Semitjov's Swedish friends and thanked them for their actions for him when he first came to Sweden as a refugee. /Then a Bible quote on this subject./ Editor Karl Johan Rådström spoke by the coffin. From the stage society Kottarna miss Inga Olsson gave a last farewell and read a poem. After the act an old friend of the dead, miss Elsa Berglund, sang. Finally the coffin was carried out in procession together with the choir and brought to Lidingö cemetery to be buried. The many flower arrangements were around 50, notably a wreath from the publisher Åhlen & Åkerlund.

But we are not finished with the Semitjovs. Far from! Both of Vladimir's sons made their marks in history. First we have Vladimir "Volodja" Semitjov (1912-1985) and I quote from <http://immigrantinstitutet.se/immi.se/kultur/authors/ryssar/semitjov2.htm>

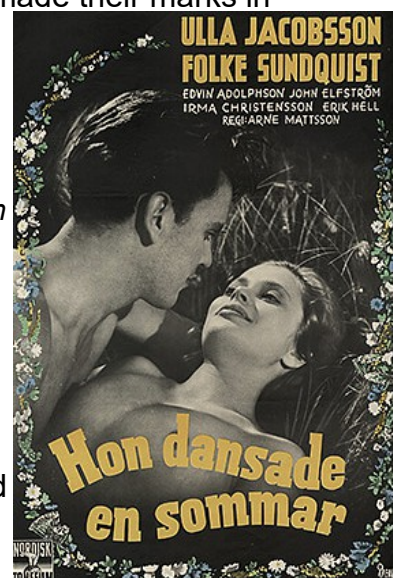
"Volodja trained as an engineer and then turned into writing. He was war correspondent for Dagens Nyheter and followed the collapse of Poland during WWII as Hitler invaded, and was a reporter during the Finnish-Russian war on the Karelian peninsula, he was present as Israel was founded and witnessed their first war with the Arabs, etc. He also wrote around 40 film manuscripts. In the 1950's he wrote the manuscript to Swedish film's big international success, Per Olof Ekström's "One Summer of Happiness".

Based on Ekström's novel this film (1951),

https://en.wikipedia.org/wiki/One_Summer_of_Happiness , made a major

international splash, since the actress Ulla Jacobsson had short sequences of nudeness! A major scandal, long lines around the block and the beginning of what came to be known as Swedish Sin. It's available on Youtube, with English subtitles: <https://www.youtube.com/watch?v=YJcCLUlr8ec> As Ingmar Bergman followed with more nudity in "Summer with Monika" (1953) even president Eisenhower took notice and warned the world about the "sin, nudity, drunkenness and suicides" there on the Scandinavian peninsula... <http://www.nordstjernen.com/news/sweden/6415/>

— Stoffet efter författaren Vladimir Semitjov vigdes på söndagen i Lidingö kyrka till den sista vilan. Kyrkan, som var vackert dekorerad, var fullsatt till sista plats. Officiant var dr Alexander de Roubetz, som förrättade jordfästningen efter grekisk-katolsk-ortodox ritual. En kör av landsmän till den döde sjöng sjölamässan och dr de Roubetz höll ett minnestal över den bortgångne. Sedan han först talat på ryska, vände han sig därefter till Vladimir Semitjovs svenska vänner och tackade dem för deras handlingsätt mot denne, när han först kom till Sverige som flykting. Såsom det står i bibeln: "Jag var hungrig och I gäven mig att äta, jag var törstig och I gäven mig att dricka, jag var busvill och I gäven mig härberge", så ha ni, hans svenska vänner, handlat mot denne man, sade dr de Roubetz. Vid baren utlade redaktör Karl Johan Rådström för vinnerna. Från scenföreläsningskapet Kottarna framförde fröken Inga Olsson en sista hälsning och läste en dikt. Efter akten sjöng en gammal vän till den döde, fröken Elsa Berglund, en sång. Till sist bars kistan ut i procession med den sjungande kören i täten och fördes till Lidingö kyrkogård för att gravsättas. I den rika blomstergården, kransarna uppgingo till ett 50-tal, märktes en krans från Åhlen & Åkerlunds förlag.

"She Danced One Summer" is the Swedish title of the film manuscripted by Volodja Semitjov. To the left a scene from it. Dirty, dirty!

Language note: Swedish transcription of the Russian Cyrillic alphabet differs from English. Transcription in English would be something like "Semichev", but I use the Swedish version. Playing with Google Translate I find "Semi" should mean "family, home" or something similar and "tjov/chev" is probably a grammatical suffix of some sort. Let me know if you have a better idea of what "Semitjov" means!

I knew his little brother, Eugen Semitjov (1923-1987), who became a skilled artist, author and space journalist, writing about the coming space age long before everyone else, commenting the Apollo landing on TV, and winning the biggest Swedish journalism award for his reporting. I first met

En av de unga tävlingadeltagarna sänder stort tvåg sin maskin.

På söndagen tävlade 45 skolelevlar, gav offörtruet i fem timmar på Ladugårdsgården i att flyga långt och långt med sina modellflygplan, och resultatet blev ganska gott trots ogynnsamt väder. Det var modellflygklubben Vingarna, som anordnat en lagtävling med tre man i varje, och sammanlagt lag hade ställt upp med fem i nybörjargruppen och tio i den andra, för nämligen gruppen. De 45 maskinerna beskrev eleganta svängar och gjorde långa rader i nedvänden, som dock störstörst möjligheterna att nå verkligt finfärdigheter. Haverierna voro dock överskattade. Det bästa individuella resultatet nådde Eugen Semitjov, Vasa real, med 139 sek., och den bästa sammanlagda tiden för tre "uppstigningar", 281,9 sek., svarade Bertil Lundqvist, Palmgrenska skolan. Palmgrenska skolan lade överlägset beslag på första lagpriset.

him in the late 1970's on an sf con and later he was a columnist for the popular tech/science mag Teknikmagasinet, which I worked for. He used to drop in to our editorial office and sit there in a corner talking about space and his life. I also did a long interview with him for my sf newsletter SF-Journalen.

I have enormous amounts of newspaper material with Eugen, so it's difficult to choose and the EAPA OE may go mad if this issue goes up to 50 pages... But let's start from the very beginning, with his very first published artwork, from Svenska Dagbladet, **May 7 1931** (right) at age 7. Eugen inherited his father's interest in technical stuff and turned to flying model aeroplanes. The years 1938-39 I find four mentions of his results from model aeroplane competitions. An example, from Svenska Dagbladet, **November 7 1938:**

One of the young contestants proudly releases his machine ... On Sunday 45 pupils competed for five hours on Ladugårdsgården in flying furthest and for longest time with their model aeroplanes ... Best individual result was reached by Eugen Semitjov, Vasa Real school, with 139 seconds

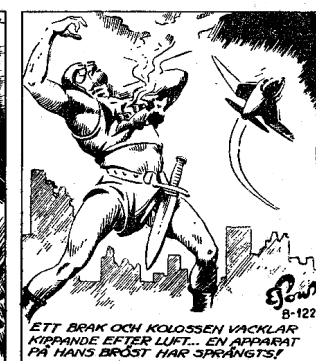
No wonder that Eugen did his military service during WWII as a mechanic with the Air

Force on an airbase near Stockholm. While doing that he invented and drew the comics character "Allan Kämpe" (kämpe = fighter), which appeared in many newspapers, also abroad as far away as Argentina. He came to produce it for about 10 years. The hero works for the Brain Trust and together with his friends and scientific machines he averts disasters and fights for justice. It's a bit like Edmond Hamilton's Captain Future, who at the time appeared in the pulp mag Jules Verne Magasinet. Eugen also made a wonderful little film about how "Allan Kämpe was born", here on Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=3ZXj1OTdgbQ&t=29s>

"Tennis is a game, at the same time a sport, and Eugen Semitjov, 7, has managed to catch the tennis players' movements really well in his painting."

It became a matter of the highest interest when the Florida Aquarium became a victim of a loan shark.

Det var naket

och sött och blomsterarrangemang i håret på både balett och parkett på Oscars i går, när "Vita hästen" galopperade fram, och på den publika sidan av rampen fann man nästan lika stora stjärnor som på den andra. Paranta Margit Rosengren kände sig mera hemma än de flesta, och när Sickan Carlsson i helvitt gjorde entré tillsammans med dekorative maken Åke Rapp och blonda fru Malmberg i svart och vitt hade man svårt att hålla tillbaka en applåd.

Under en jättekorg av gyllenblonda flåtor hittade vi grevinnan Edith Oxenstierna d'Amara, omgiven av ett hov av kavaljerer, och tillsammans med Eugen Semitjov och Hans Graucob konverserade charmant Madeleine Posse.

Eugen would also work for Jules Verne Magasinet, doing several cover illos for instance. But his venture into comics began with a small strip about A Boy and His Dog (hear, Harlan!) from 1943 in Dagens Nyheter, though it didn't catch on (see right). A distraction was perhaps that he just as his father knew his way around the theatre stage. From Expressen, **September 18 1948**, from the premiere of the musical "White Horse" at the Oscars theatre:

It was nude and cute and flower arrangements... Under a giant basket of golden blonde braids we found countess Edith Oxenstierna d'Amara, surrounded by a court of cavaliers, and together with

Eugen Semitjov and Hans Graucob conversed with charming Madeleine Posse.

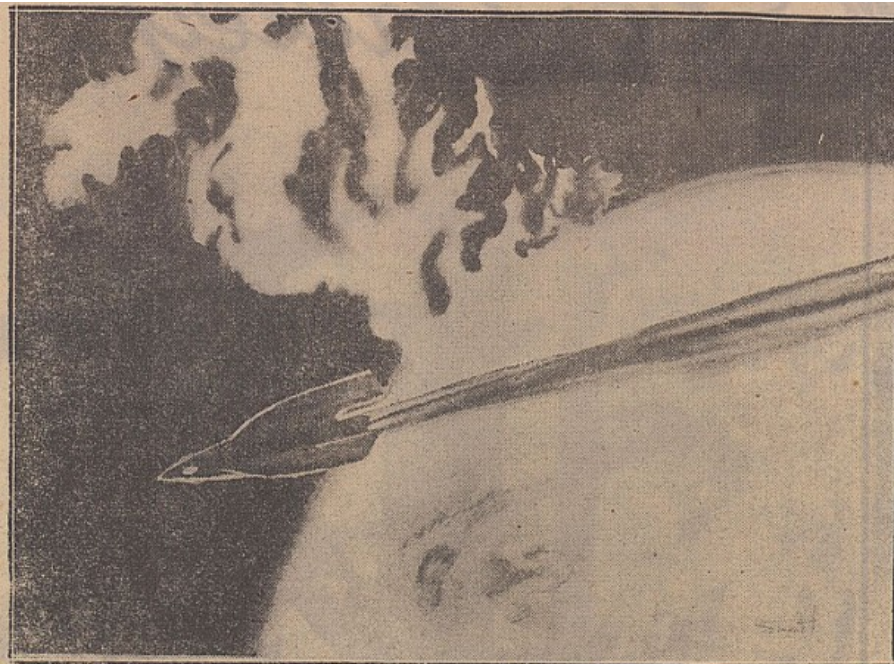
The newspaper Expressen also sent Eugen to England in 1950 to do the drawings to a report about this new thing called "television", which hadn't started in Sweden yet. A full page article came February 1 that year, but I'll skip it. In a notice in Aftonbladet, September 25 that year, we read that "Eugen Semitjov has been appointed advertising director of Tonefilm, after Olle Hellbom who now will concentrate on writing manuscripts" so at that time he was into ads, where I guess he could use his artistic talents. Hellbom would later be famous for doing beloved film/TV adaptations of many of Astrid Lindgren's books.

But he'd soon raise his eyes towards space. The first of many space articles, where he'd usually both write the text and do the art, could have been the one in Expressen, **April 1 1950**, "Come along to the Atomic Power Plant Which We Have Longed for This Winter", and with that he means the sun. The sun is a part of space, last time I checked...

Who hasn't longed for the sun this winter? It has been darker, we think, and colder than any year. Now the sun will finally emerge. Do you want to see it close up? Since its 150 million km from us we must approach it in a fantasy

Kalle och Lufsen.

Dagens serieteckning har ritats av Eugen Semitjov, Kronobergsgatan 3, Stockholm.

Flammande kaskader sprutar upp ur solens inre och slungas till enorma höjder, där de svävar som glödande moln.

FÖLJ MED TILL ATOMKRAFTVERKET SOM VI LÄNGTAT EFTER I VINTER!

VEM HAR INTE LÄNGTAT EFTER SOLEN I VINTER?
Det har varit mörkare och, tycker vi, kallare än något år. Nu kommer solen fram så småningom. Vill ni se den på närmare håll?

Eftersom den befinner sig 150 miljoner kilometer ifrån oss får vi lov att naikas den i en fantasifärd för att kunna ordna en närmare presentation. Vi tänker oss alltså sitta i en rymdraket, pansrad för att motstå den ofantliga hetten och försedd med mångdubbla skyddsglas för att dämpa den intensiva strålningen.

Vi lägger märke till att solens kontur har en mattare nyans, svagare lysande än den inre globen. Den mörkare skiftningen betyder att solens yttre skikt är gasformigt, man skulle kunna säga att solen har en "atmosfär" av glödande gaser som ätnar inåt och övergår i den mera kompakta solmassan.

Ett område är täckt av karaktäristiska mörka fläckar — solfläckarna. De är i själva verket inte mörka, de lyser med ett rödaktigt ljus som är flera hundra gånger starkare än fullmånens, men som drunknar fullständigt på den bländande solytan, och därför förefaller mörka. Dessa fläckar har bildats av ofantliga cykloner i solens atmosfär. Det är virvlar av sådan storlek att de skulle kunna innesluta hela jorden, ofta ända till tjugo gånger jordens volym.

• Bikinimoln

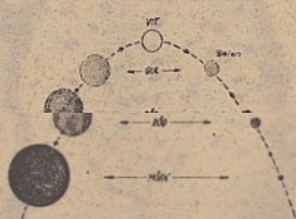
Fläckarna är flammande kaskader från de ständiga atomexplosionerna i solens inre. De tränger genom yt-

skiktet och kastas upp till enorma höjder där de svävar som flammande moln — protuberanser. Deras form leder tanken till atommolnen över Bikini.

Den oupphörliga förnyelsen är nyckeln till solens gåta, svaret på den fråga som många generationer har ställt sig: varför sloknar inte solen, när sloknar den, vad kommer att hända då? Om solen hade varit bara en glödande massa, som ett stycke glödande järn, hade den upphört att brinna inom loppet av några tusen år, dödad av universums kyla. Men solen har existerat och brunnit i miljarder år, och den kommer troligen att lysa lika länge till.

Kunde man placera ett fragment av solatmosfären i ett provrör och analysera den skulle man finna att den består av sönderfallande atomer. Mot solens inre stegras graden av sönderdelning och själva centrum består av helt sprängda atomer, sammanpressade under det ofantliga trycket av 50.000.000.000 jordiska atmosfärer, med en temperatur på cirka 25.000.000 grader Celsius. Om ett knäppnålshuvud vore upphettat till denna temperatur skulle dess egen värmestrålning förbränna allt på flera kilometers avstånd.

Solen roterar kring sin axel, ganska långsamt: ett varv på 26 dygn. Dess massa är så "flytande" att polerna vrider sig långsammare än ekvatorzonen.

En stjärnas liv: Från en gigantisk sval gasmassa komprimeras den till en vitglödande sol, för att sedan åter svalna medan krympningen fortsätter. Vår egen sol har passerat toppvärmen — men det är

Captions: Flaming cascades spurts from inside the sun to enormous heights, where they hover like glowing clouds. And: Life of a star. From, a giant cool mass of gas it compresses to a white glowing sphere, to later once more cool down while it shrinks. Our own sun has passed peak of warmth - but it's nothing to worry about.

vehicle to do a closer presentation. So we imagine we are in a space rocket, armoured to withstand the immense heat and equipped with many layers of protective glass to dampen the intensive radiation. We notice that the sun's contour is blander, weaker than the inner globe. The darker nuance means the outer layer is a gas, you could say the sun has an "atmosphere" of glowing gas which becomes thicker going inwards turning into the more compact sun mass. An area is covered with dark spots - the sunspots. In reality they aren't dark, they glow with a reddish light many hundred of times stronger than a full moon, but drowns completely by the gleaming sun surface and thus seem dark. The spots comes from huge cyclones in the sun's atmosphere. It's vortexes of such a size that they could swallow the Earth up to 20 times. The spots are flaming cascades from the eternal atomic explosions inside the sun. They penetrate the surface and throw up to enormous heights where they hover like flaming clouds - protuberances. Their shapes makes thoughts go to atomic clouds over Bikini. The constant renewal is the key to the riddle of the sun, the answer to the question from many generations: why don't the sun go out, when will it fade, what will happen then? If the sun had only been a glowing mass, like a piece of hot iron, it would have gone out within a few thousand years, killed by the cold universe. But the sun has existed and burned for billions of years, and it will probably burn for that long more. If you could take a fragment of the sun atmosphere in a test tube to analyse you'd find it consists of atoms that fall apart. Towards the core the decay increases and the centre consists entirely of shattered atoms, compressed under the huge pressure of 50 000 000 000 Earth atmospheres, with a temperature of 25 000 000 degrees C. If a pinhead was that hot its radiated heat would burn everything within km. The sun rotates around its axis, one turn every 26 days. Its mass is so flowing that the poles rotates slower than the equator.

The article continues with talking about the supergiant Antares, colder and so "thin" you could fly through it as with air (if it was even colder) and Eugen also informs us stars will burn out eventually, grow redder and colder and finally collapse. But one glitch: he says the sun has atoms "falling apart", which is only true in the sense at atoms are a plasma where they've lost their electrons - otherwise the atoms are rather *fusing*, as we know now! However, the exact workings of its fusion was just emerging in the 1950's so Eugen may be excused. Things were happening in his personal life...

From a report of a premiere of a show at the Folkan theatre in Afonbladet, **Maj 17 1951**, we learn that Eugen has snatched himself a little lady, one Inga Brink. The caption (next page) says: "*Ernst Eklund, Inga Brink and fiance Eugen Semitjov.*" She looks at him lovingly, doesn't she! And it would later turn serious, as we see in Expressen's gossip column, **August 25 1952**, "*It is said...*":

That the perky little Inga Brink will get married. The second church announcement for her and editor Eugen Semitjov came yesterday and in the autumn the wedding bells will ring. Inga will BTW go to Malmö, where she'll play the female lead in "The Rainbow", which will have Swedish premiere in early October. Eugen has this summer written an adventure novel for youngsters, "Four Film Frames" and have just begun with a new book. And more news: the couple have acquired a nice studio apartment in Blackeberg.

Blackeberg is a Stockholm suburb, maybe 10 km to the west. The Tunnelbana (metro) had just opened in that direction the year before and modern couples would of course want to be near it. A small notice in Expressen **December 30 1952** says they married that day and they plan to honeymoon in France by car. (I know they divorced later and Eugen re-married. But I don't have details. It wasn't in the newspapers or maybe I didn't look hard enough.) They married in

There is worse torture than joining EAPA Watered down bheer. Olaf Möller's latest yarn. A LoC from a shaggy Afghan dog. Running out of corflu. Finding someone nicked your fan fund money. More George Lucas toys. Don't hesitate! Join! EAPANEEDS/b/o/o/z/i/n/g boosting. So come along! Be a *Pretty Dandy Fan* with your PDFs!

DET RADER INGEN som helst tvekan om, att det var mera revyfolk — S:t Erikson naturligtvis undantagen — i salongen än på scenen, då den thaliaistiskt historiska händelse som innebar pånyttjandet av nya gamla Folkan scen i går kväll utspelade sig vid Östermalmstorg. Den filmiska brandmuren var äntligen nedkämpad, och folk som minns riktigt gamla Folkan, satt med tårar i ögonen för att nu inte tala om dem, som bara minus nya Folkan med Karl-Gerhard och allt.

Ernst Ekblad, Inga Brink och hennes fästman Eugen Semitjov.

December, but it took some time before their honeymoon. Maybe it was because Eugen was busy winning a competition. Aftonbladet **June 16 1953**, "Winner":

Vinnare

AB-tecknaren Eugen Semitjov har vunnit första pris i den tävling som Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande ut-

lyst om bl. a. trafikpropaganda-bästa tecknade dan. Semitjov belönades för en bildsida i Aftonbladet om "Livets sista bom".

I dag har han bilat på semester söderut med sin fru operettsångerskan Inga Brink, för att pröva sin egen trafiksäkerhet på sydligare landsvägar.

Aftonbladet's artist

Eugen Semitjov won first prize in the competition announced by the National Association for Safe Traffic about eg best drawing for traffic propaganda. Semitjov was awarded for e picture page in Aftonbladet about "The last miss of life". Today he has begun a car trip south with his wife operetta singer Inga Brink, to try out his own traffic safety on southern roads.

A real boost for his space stuff was the series of articles announced **November 18 1953** in Aftonbladet, "Science defeats space":

Adventure writers no longer have exclusive rights to rocket flight through space. Science has entered the field and rushes on fast. Aftonbladet lets artist Eugen Semitjov explore the latest science, It will be presented in a series of fascinated picture pages. The first is published today.

I think Eugen by this time had left the advertising agency and he was now free-lancing, mostly for Aftonbladet. But I know he would also take up the weekly family magazines, where he could get more space for texts and also get his artwork published in colour. The Aftonbladet series here mentioned included eg;

18 November: "We arm ourselves for space", on high altitude jets and flying in a parable to get weightlessness.

25 November: "Space not for women" "Monotonous life in space too demanding", it would take at least 63 days to Mars for instance (it takes longer, but here he counts on reaching a higher speed).

12 December: "To find your way among the stars", you must navigate in three dimensions, and in the US they are building a mechanical space navigation simulator.

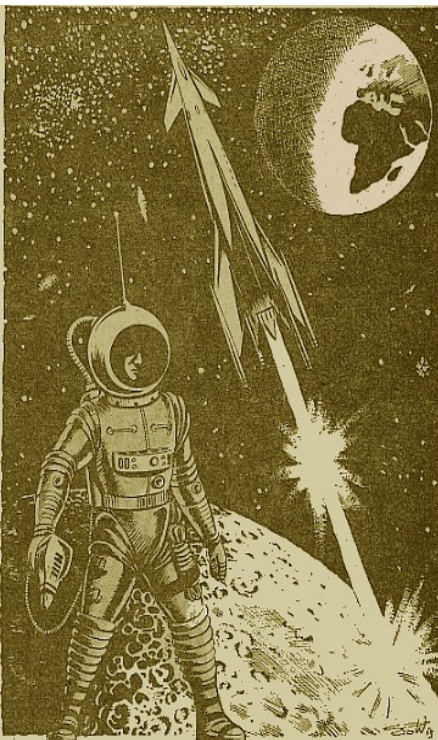
I'm not sure I could find all articles in the series, but it seems Eugen soon got another article series, starting January 21 1954 under the title "Around space". This time he would take us to the planets and other bodies in our solar system. I'm not reproducing all of this, since it would take a heavy toll on the file size of this PDF. And in fact, Eugen was now *hot as a supernova* when it comes to space material! I find about 50 articles by him from the 1950's alone, and I might not have found everything - and besides, he had just as much or maybe more in the weeklies! And his output continued in the 1960's when the space race became real. Beside this he wrote a lot of books. Swedish Wikipedia https://sv.wikipedia.org/wiki/Eugen_Semitjov counts to:

8 fiction books/novels, mostly for a young adult audience

2 comics album, Allan Kämpe of course!

9 non-fiction books, mostly space, science and "fantastic" things

2 biographies, one about his father and family, one his own illustrated sort of autobio, title "The Space Artist"

Vetenskapen besegrar rymden.

Även tyrs författarna har inte längre ensamrätt på temat raketflygning genom världsrymden. Vetenskapen har trängt in på området och marscherar fram i snabbt tempo. Aftonbladet har låtit tecknaren Eugen Semitjov sätta sig in i vetenskapens senaste rön. Dessa kommer att redovisas i en serie fascinerande bildsidor. Den första publiceras i dag.

And to this hundreds of articles covering the space age, probably before any other Swedish reporter. And his excellent drawings and paintings must amount to thousands. I own one Eugen Semitjov original. I don't now if his status is such that it's worth silly amounts of money - but it should, if it was up to me! Now let's have a look at a classic (next page) his page one to Aftonbladet **October 5 1957**, after the news of Sputnik, headline:

"THE RUSSO MOON CAN BE SEEN HERE Around the world in 95 minutes - USA congratulations - YOU HAVE A CHANCE TO SEE THE ARTIFICIAL MOON". The short news text on page 1 isn't by Eugen, because he was busy fixing the rather accurate artwork. He once told me how it went...

Sputnik was of course a total surprise (even if the Soviets actually had announced they intended to launch a satellite, I guess most didn't believe them) and the news came just before the newspaper's deadline. The editors of course called Eugen and asked for A Fast One to illustrate the front page. Eugen set to work with an incredible speed. He knew the approximate orbit and it's impressive how he made Sputnik a silver ball. The only thing he got slightly wrong was that the antennas should be swept back, but all in all it's an amazingly good Fast One! The newspaper sent a messenger to pick up the drawing, a boy who sat there and became more and more nervous. Finally Eugen just needed to include the moon, but since it was near a Douglas Adams Deadline (you know the sound of such swishing by) he took out an astronomy book, cut out a moon picture there and glued it on. Finished! The news text reads:

The artificial moon the Russians surprised the world with by launching it yesterday, can with great probability be seen in Sweden tonight in clear weather. It is 900 km up and orbits the Earth in 1h35m. The orbit goes with a little deviation over the poles. The Russomoon is a metal globe full of instruments weighing 83.6 kg, having a diameter of 58 cm, ie somewhat bigger than the moon the Americans have presented. The Russomoon transmits radio signals on 15 and 7.3 m wavelength. The signals have been received by British radio amateurs who describes the sound this way: it sounds like a cricket but a bit coarser. Swedish short wave listeners have also heard similar signals. The satellite was launched with a multi-stage rocket - as fuel is consumed, rockets fall off. Final speed was 29 000 km/h. American scientists have congratulated their defeaters, who won the space race with about a month. Caption: The satellite orbit is about 35 degrees off the equator. This means it will go over every part of Earth between 25 degrees north and 65 degrees South - in Sweden it will be visible up towards Skellefteå. This drawing is by AB artist Eugen Semitjov.

(I'm sorry if you find the Swedish text hard to read. It's not ideal to reduce tabloid format to A4!)

That Eugen could get so much right - eg the orbit he draws crosses Skellefteå! - must partly be because he was one of few science journalists in the west who could talk to the Russians in their own language. I'm not sure how strong his Russian was. Eugen was born in Sweden in a Russian household. But obviously his Russian must have been good enough. He told me how fascinated he was sitting in the Moscow metro and suddenly realise he understood what people around him said!

Eugen, nicknamed "Genie", was a great guy of many talents. He supported us when we in the 1980's founded the Swedish Space Movement group (which later fell apart in a mess too intricate to go into here) and was made honorary member, of course. I wish he was alive today, because he'd be excited about all the buzz around the space activities going on now: finding new planets with super telescopes, probing Mars for life, aiming for the Moon and soon Mars, the reusable, giant rockets from Space X, space plane tourism, and much more.

Time to wrap things up - with myself. What has been designated as the "official national" Swedish sf convention is called Swecon, running in that capacity for a couple of decades. But the first of our cons to be called Swecon was actually in 1982, though we then didn't call it the "official national" con (there were also Swecons in 1983 and 1985). There's been sf cons almost every year here since 1956, and the system used to be that anyone who felt like doing an sf convention...just did it. Many years have had 2-3 cons. 1980 was a record year with six Swedish sf cons, most of them small, 50-100 attending or so, big cons would have 150-250 (the record is Eurocon 2011 with 750...).

Anyway, I have often been the press agent for cons, since I think I know a bit how media works. It wasn't intentional, but as I mailed out a press release about Swecon 82 morning paper Dagens

Grundades
år 1830 av
Lars Johan
HIERTA

TELEFONER: 22 62 00 • Riks 22 62 40 • TELENYTT 22 91 40

Sid. 9: PRESS-STOPP-NYTT

AFTONBLADET

SENASTE NYTT — OPINION — NÖJEN — SPORT

***** Stockholmsväddet 610: Oslodigt, Kylligt.

Lördagen den 5 oktober 1957

Nr 270 x Pris 30 öre

RYSS-MÅNEN KAN SES HÄR!

Runt jorden på 95 min — USA-lyckönskan

DEN KONSTGJORDA MÅNE, som ryssarna över-
raskade världen med att
släppa upp i går, kan med
stor sannolikhet ses från
Sverige i kväll vid klart
väder. Den går på 900 km

hög och har en varvtid
runt jordklotet på 1 tim-
me 35 minuter. Den går
med knapp avvikelse över
polerna.

RYSSMÅNEN är en in-
strömningspärk av metall-

blett med en vikt av 83,6
kg och har en diameter på
58 cm, dvs. något större
än den måne amerikana-
na presenterat. Ryssmånen
släpper radiosignaler på 15
och 7,5 m våglängd. Signa-

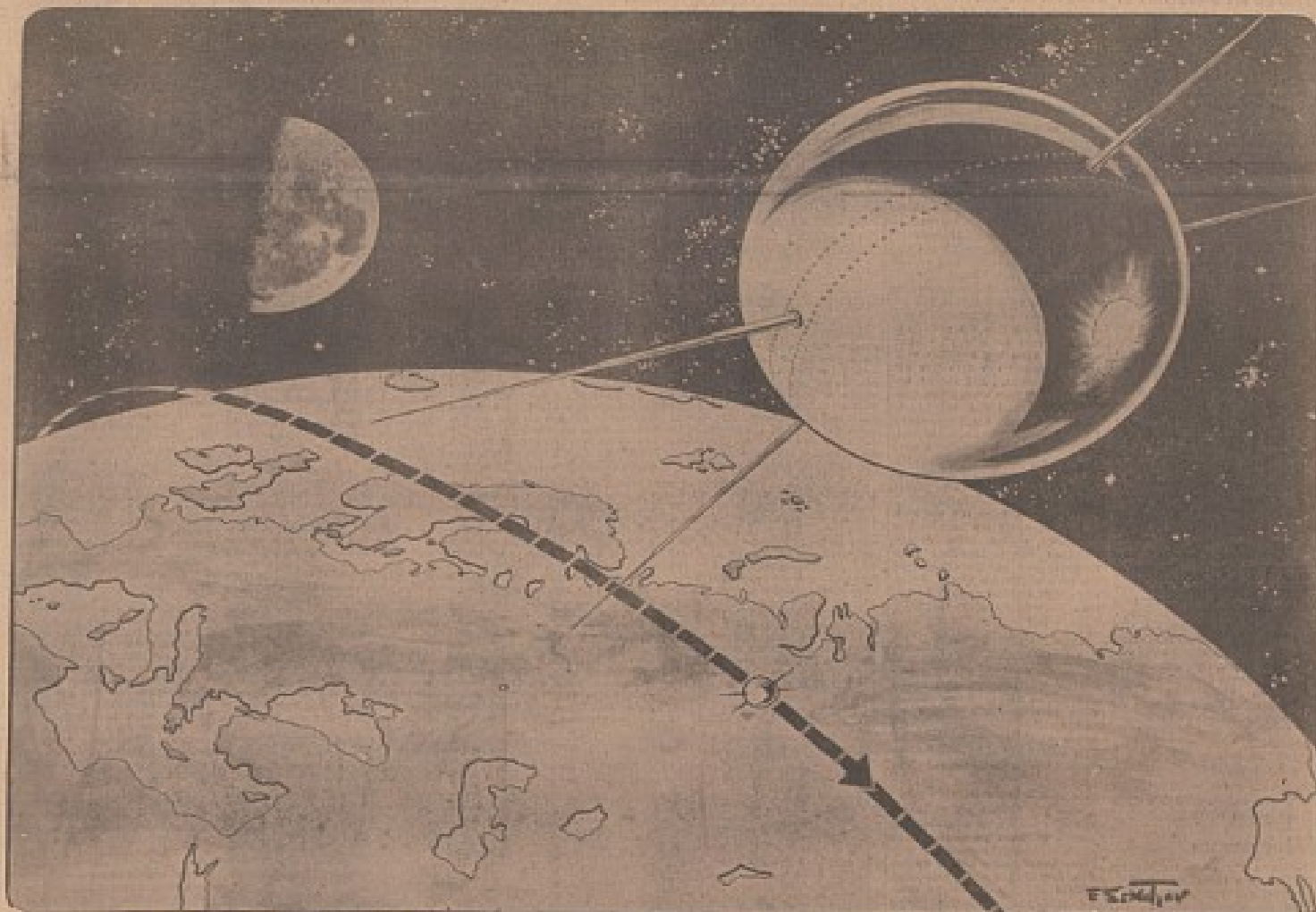
lerna har uppfattats av
beltriska radiolängsdjäre,
som beskriver läret så lät:
Den låter som en ryss fan
något skrävligare. Även
svenska kasteröglumare
har uppfattat liknande sig-
naler.

SATELLITEN släp-
pades upp med hjälp av Öst-
stegetskoter — raketband
som behåller fastheten
faller delrekternas av.
Utgångshastigheten var
29.000 km i timmen.

Amerikanska forskare har
gratulerat sina rysskolle-
gors, som vann kapp-
ningen med ungefär en
månad.

Sida 4 och 5

NI HAR CHANS FÅ SE KONSTGJORDA MÅNEN

SATELLITBANAN bildar 35 graders vinkel mot ekvatorn. Detta innebär att den kommer att ses på varje punkt på jordklotet mellan 25 grader
nordlig och 65 grader sydlig bredd — i Sverige kommer den att synas upp till Skellefteå. Denna teckning är gjord av AB-tecknaren Eugen Semtjör.

Nyheter's Stockholm supplement På Stan wanted to make an article interviewing me. It could have been because the reporter was Swedish fandom's Secret Contact on that paper, Martin Stugart, but he should know better than misspelling my name! I'll give you some excerpts of the article, published **November 20 1982**, also featuring Sverifandom's Grand Old Man Lars-Olov Strandberg (Fan-GoH of the 2005 Worldcon, if you remember!) Headline "Science fiction and fanzines on SWECON 82", captions "AE Stockholm's biggest sf fan. He has painted the walls himself, a glittering starry sky."

• Arrid Engholm, Stockholms störste sciencefiction-fan. Väggen i bakgrunden, en gästströande stjärnkammare, har han målat själv.

FOTO: OLLE SEJNBOLL

Science fiction, fandom och fanziner på SWECON 82

■ En av Sveriges mer okända folkföreningar, fandom, kongressar i stan i helgen. Sciencefiction-fans från hela Sverige, plus några från Norge, Danmark och Finland, möts i Medicinska förningens kårhus vid Karolinska institutet för tre dagars intensiv samvaro: filmvisningar, paneldebatter, föredrag, rumspartyn m.m.

Fandom — vad är det? Ett sätt att umgås, säger en del. Ett sätt att leva, anser andra. I grunden ligger hur som helst ett brinnande intresse för sciencefiction i alla former.

Det börjar oförsämligt med att man av en slump slår in på en kongress. Vill man i fandom börja man arbeta fanzines, egna sken- eller tidningar, blir aktiv på klubbmöten där man tillfrågas om främmande fans. På det sättet är fandom inte olik att bli en by på landet.

Fandoms följelse brukar dateras till år 1929 i USA. Till Sverige kom fandom 25 år senare — den första sf-klubben grundades i Stockholm år 1954.

Allt detta berättar Arrid Engholm för oss vid ett blixtnöje i hans enda i Gröndal. Han är en av sf-

fandoms eldsjalar och är självfallet med på årets kongress, SWECON 82.

Rapporter

Från fandom är han känd och smittat aktad för sitt fanzine Fanytt, som med osviklig säkerhet rapporterar allt som hänt inom rörelsen sedan sist. Inget undgår Arrid, som laggar ned åtskilligt med tid, möda och pengar på sin hobby.

— Visst blir det dyrt, men man får ut så mycket av sitt engagemang att det väger jämnt. En sf-fan konsumerar åtskilliga st-böcker per månad; på så vis utvecklas kunskaperna i engelska enormt. Och så får man ju massor av nya vänner, kul och originellt folk som berkar ens liv.

• Lars-Olov Strandberg, "fandoms mästare", i SWECON.

Arrid Engholm har varit aktiv fan i ungefär sex år — mycket längre än så brukar intresset för det krävande fandom inte hålla. Undantag till den regeln finns förstås.

Ett sådant undantag är Lars-Olov Strandberg, arkifan med 25 års erfarenhet av fandom. Han är som vanligt med och organiserar årets kongress.

— Allt jag varit med så länge beror delvis på den sköna och fängslande litteraturen. Men ännu mer på hemkänslan bland fanen, en känsla som blir starkare med åren.

I början var det här en udda aktivitet: folk tog inte sf på allvar. Alltså gick vi så smått under jorden och hade tryvligt tillsammans i lugn och ro.

Det var egentligen inte vår mening, vi talade mycket om att sprida intresset till fler, men...

Först på 1970-talet började sciencefiction att accepteras som litterär konstform, kanske efter den lyckade månlundningen år 1969 och filmsuccéer som "2001" och så småningom "Star Wars".

— Det märktes i fandom också. Fler och fler

kom till våra kongresser med höjdpunkt år 1976. Sedan har intresset mattats av igen, vad det m beror på.

Runt världen reser en liten kärna av trogna fans som bara njuter av de här med kongresser.

Lars-Olov Strandberg är en av dem — han missar sällan och ogärna ett tillfälle att träffa medfans.

— Utan en inre kärna skulle nog fandom inte kunna överleva. Och det är konstigt: vart man kommer i världen hem till fanen, nog lyser samma förgyllda pocketboken bokhyllorna, nog känne man igen jargongen. Så dant ger en kolossal trygghet och hemkänslanar Lars-Olov Strandberg.

MARTIN STUGÅR

And: "Lars-Olov Strandberg, fandom's granddad in Sweden."

One of Swedens more unknown popular movements, fandom, has a convention in town this weekend. Sf fans from all of Sweden plus so me from Norway, Denmark and Finland meet in the Medicine Student House near Karolinska Institute for three days of intensive socialising, films, panels, lectures, room parties etc. Fandom .- what is it? A way socialise, some say. A way of life others say. It often starts that you by accident slip into a convention. Once in fandom you begin doing fanzines, mimeoed papers, go to club meetings where you increasingly initiated trade gossip about those not there

Ahrvid Engholm tells us all of this on a visit to his one-roomer in Gröndal. He is one of those burning for fandom ... and a bit respected for his fanzine Fanytt, which with unfailing precision tells what has happened in the movement lately. Nothing passes Ahrvid by, who spends a lot of time, efforts and money on his hobby.

"OK, it costs but you get much out of it that it evens out. An sf fan consumes many

books per months so your knowledge of English grows hugely. And you get a lot of new friends, fun and interesting people who makes your life richer. AE has been active for about six years - longer than that is rare that interests for the demanding fandom lasts. ... An exception is Lars-Olov Strandberg, arch-fan with 25 years of experience. He is as usual one of the organisers.

"That I've been around so long is partly due to the cool and fascinating literature. But even more the feeling of being at home, a feeling growing stronger over the years. In the beginning it was an odd activity: people didn't take sf seriously. So we went somewhat underground and had it nice and cosy together.

It took until the 1970s for sf to be accepted as a literary art form, perhaps after the successful moon landing in 1969 and film successes like 2001 and later Star Wars.

"That was noticeable in fandom too. More came to our conventions, with the top in 1976. Since interest has gone down again, for whatever reason ... Without an inner core fandom wouldn't survive. And it's strange, wherever you come in the world home to fans, you see the same colourful paperbacks in the shelves and you recognise the jargon."

Lars-Olov - another great guy, much missed! - had then been a fan for about 26 years, counting from his first con. I felt at the time he had been a fan forever, since Hugo Gernsback lay in the cradle or something. But I realise now to my shock that I have now been in fandom 18 years longer than he had at that time! I suddenly feel so old and worn out... What a sad world! Paper fanzines are gone with all the mimeographs, on cons you see droves of clueless neo-fringefans who call our holy stuff "sci-fi" and dress in silly costumes, sf magazines just fold, few know about Walt Willis, and on top of

all a bloody virus from outer space to make everything apocalyptically topsy turvy. And you have now been in this for the better part of five decades! Nextish will be #100 - how come? Roscoe, help us...

M--l-ng Co--en-s

Henry Grynsten: I read through it all, and though I'm not sure I understood everything, I land on that your piece can be summarised: "God exists, as he is a meme and memes exist." OK...or? It seems like a statement that is void of contents. It's like saying Mickey Mouse exists because he is in drawings and animations in comic books and cartoon films, and those exist. OK, those drawings exist - but it's clear that Mickey Mouse *does not exist* the form of a little mouse that wears costumes and can speak! God and Mickey Mouse are just ideas (a meme is just an idea that spreads) and the question then becomes: Does ideas exist?

Yes. And No. You can't touch an idea (or a meme), observe it in a microscope, put it in a test tube to analyse. But on the other hand, ideas do seem to have *some kind* of existence. We can define an idea and describe it. You can even get legal possession (of a kind, limited in time and in other ways) of ideas through copyright and patents. An idea can have effects. The idea of communism had for instance 100+ million killed as an effect. But we come back to one of the most fundamental hypotheses in philosophy, thousands of years old: Plato and his thoughts about the "world of ideas", which he thought was even more real than the physical world. Wild Ideas' piece "The God of Memes" to me just seems to follow Plato, and whether his idea is substantial or not is even to this day inconclusive.

A couple of other things. I quote "you can not understand God literally". But the thing is that many - even most - who are religious *do* take the idea of God literally! So that must be the basis in a discussion about religion. Interesting idea, this: "Psilocybe cubensis, which was picked and eaten by our ancestors. Now this mushroom has hallucinogenic properties, and according to the theory affected the brains in a way that eventually gave rise to language and culture." One can very well imagine that a substance that kicks the brain around could have played a role in causing the sort of quantum leap that language is. (But there are more theories of the origin of language, eg the Bow-wow, the Pooh-pooh, the Ding-dong, the Yo-he-ho and the Ta-ta theories...

https://en.wikipedia.org/wiki/Origin_of_language .)

William McCabe: You sound like defending Mr Floyd being crushed to death, which doesn't go down well with me. The autopsies said nothing about drugs being in his system to the amount influencing the outcome. The thing with counting "excessive deaths" is that those numbers are really quite stable every year, *unless* there are external factors in play. And then we know that those factors are the cause. I agree that a number of corona deaths are probably not *caused* by the virus, its fatalities *with* corona, not *by* corona, and the difference is something excessive death figures can catch (see my earlier comment on this). Since numbers are quite similar every year, deaths *with* X but not *from* X will be known. BTW, I sometimes write near the limits of my own understanding...

Garth Spencer: I've been checking the URL you gave, but no Confabulation there yet. BTW, I *have* summarised my fandom history research. (I sent you a copy of *Fandboken*, though it's in Swedish...)

R Greame Cameron: Unfortunately I don't like Zoom meetings or any other such thing where you are supposed to sit in front of a webcam in real time. I like on-line activities to be things I can do in my own speed, at my own time. I wouldn't mind, however, to be a passive onlooker, to watch something but without having to show my own ugly face. I have often suggested that sf cons should broadcast eg panels and lectures over the net! Nice that you have cons about writing sf! There are no such ones here, though I'd love to attend one. I too had contacts with the guys from Chernobylisation, Alexander and Boris. I met Alexander on last year's Irish Worldcon BTW. Yeah, the corona thing hasn't been handled particularly well south of the border. Mr Trump hasn't exactly helped... But I do stand behind the Swedish strategy, with its average results (which are good, *without* lockdown!) and it will possibly/probably pay off well in the longer run. BTW, here's a recent interview with Dr Anders Tegnell, our chief epidemiologist, <https://www.youtube.com/watch?v=xh9wso6bEAc>